

Azylový dům na Černém Mostě rok poté

Stalo se to loni počátkem druhého červencového týdne. V jednom z horních bytů pětipodlažního Domova integrované pomoci ve Šromově ulici 861-2 na Černém Mostě, umožňujícího přechodný pobyt žen s dětmi v krizových životních situacích, vypukl požár. Dřevěná nástavba s dvanácti bytovými jednotkami v posledním patře lehla popelem, v domě poničeném zásahem požárníků bylo nutno provést rekonstrukci - a více než čtyři desítky matek ze dne na den ztratily střechu nad hlavou.

Azylové zařízení s celopražskou působností, založené a financované Magistrátem hlavního města Prahy, se od počátku o uvedené prostory dělilo s obyvateli tzv. sociálních bytů, a jak se jeho potřeby rozrůstaly, ukazovala se nevýhodnost tohoto spojení. A právě v uvedené době měla azylová část dvojdomu, spojujícího dvě čísla popisná jedním vchodem, blíže než kdykoli předtím ke svému osamostatnění. Nikoli ve smyslu právní subjektivity (tu naopak svým přičleněním k MCSSP, tedy Městskému centru sociálních služeb a prevence, v roce 1998 ztratila) - nastala totiž situace, kdy zbývajících devět obyvatel sociálních bytů s prošlými nájemními smlouvami čelilo soudním výpovědím. Požár vystěhoval všechny bez rozdílu.

Pro matky s dětmi bylo nutno najít rychlé řešení - a jak už to v podobně vypjatých momentech bývá, na pomoc opravdu nemusely čekat dlouho. Dvaadvacet žen mohlo přesídlit do školicího střediska jedné z poboček Komerční banky, jež si podle slov ředitelky azylového domu Ladislavy Dolínkové přála zůstat v anonymitě, dalších osm matek se svými dětmi získalo dočasně nový domov v Ubytovně pro osoby bez přístřeší ve Vysočanech, tři odešly do azylového zařízení mimo Prahu, o několik dalších se dokázala postarat širší rodina.

"Původně se mluvilo o tom, že se vrátíme do tří měsíců, vzpomíná ředitelka Dolínková, "a já sama jsem věřila tomu, že to bude do Vánoc. V Komerční bance sice ženy s dětmi nakonec mohly zůstat do konce listopadu, ale do té doby ještě ani neproběhlo výběrové řízení na dodavatele stavby. Objednatel rekonstrukce, magistrátní odbor městského investora, zastupovaný firmou Istar, společností s ručením omezeným, nakonec budovu k zahájení prací předával zhruba rok po požáru, přesněji: 15. července letošního roku. Narostl i finanční objem zakázky - z původních odhadů ve výši 16,7 milionu se vyšplhal na 21 milionů. "Zjistilo se totiž, že se musí vyměnit celá vnitřní elektroinstalace, probíhá také výměna oken a balkonových dveří a rekonstrukce výtahu, vypočítává Věra Hoffmannová, pověřená výkonem funkce technického dozoru investora. Hlavním cílem stavebních úprav je obnovit nástavbu, vybudovat druhý vchod a v první části budovy, tj. při čelním pohledu vlevo, kde je vchod původní, ve čtvrtém a nově vybudovaném pátém nadzemním podlaží zřídit útulek pro děti ve věku 6 až 18 let vyžadující okamžitou pomoc. V této sekci objektu by podle požadavků MCSSP mohlo být umístěno patnáct dětí, zatímco kapacita zbývajících částí domu, nabízející azyl pro matky s dětmi, se v důsledku těchto změn sníží z původních 53 na 40 bytových jednotek.

Jak napovídají fotografie, v čase uzávěrky těchto Listů je rekonstrukce v plném proudu, ale 15. listopad, kdy by měl být celý objekt předán, se rychle blíží. Ovšem podle slov Věry Hoffmannové firma Geosan Group a. s., provádějící rekonstrukci, tvrdí, že stanovený termín dodrží.

A jak zatím žijí vystěhované matky v náhradních formách azylu? Prostory v Komerční bance bylo nutné uvolnit na konci loňského listopadu a už v té době se počet zde ubytovaných žen snížil na třináct. Pro některé z "azylantek se už dříve, jistě i zásluhou aktivit neúnavné ředitelky Dolínkové, podařilo získat vlastní byt - jak sama říká: "Úřady, které mohly pomoci, pomohly." Do svého se nakonec přestěhovala i jedna ze dvou obyvatel azylového domu s původním bydlištěm v Praze 14, ta druhá, matka dvou holčiček, zatím zůstává spolu s dalšími šesti matkami a jejich jedenácti dětmi ve vysočanské ubytovně.

Další osud rekonstruovaného objektu ve Šromově ulici je však nejistý. Jestliže se jeho zřizovatel, jímž je hlavní město Praha, momentálně snaží nejrůznějšími cestami řešit naléhavou potřebu nových bytů pro postižené povodněmi, ředitel MCSSP dr. Miroslav Luczka odmítá předjímat jeho rozhodnutí. Na náš telefonický dotaz ohledně dalšího fungování azylového domu pro matky s dětmi na Černém Mostě ovšem sdělil, že Městské centrum je připraveno i na to, že by tento objekt mohl od letošního prosince sloužit svému původnímu účelu. Jeho koncept ale prý bude na základě rozhodnutí příslušných městských orgánů poněkud jiný než dřív a na místo ředitele bude vysáno výběrové řízení.

Věra Štemberová,

Azyl pro matky s dětmi dříve a dnes

1. zařízení tohoto typu, tehdy ovšem určené pro svobodné matky, jež sem přicházely bezprostředně po porodu, působilo pod názvem Domov pro matky s dětmi v Ostravě od roku 1966.

Následuje Praha-Uhřetěves v roce 1987 s kapacitou 13 ubytovaných pro celé hlavní město, jež byla v té době vzhledem k jinému systému přidělování bytů dostatečná.

Po revoluci toto zařízení v důsledku restitucí mění své působiště - po přesídlení na Černý Most v listopadu 1995 poskytl dočasný

domov (průměrná doba pobytu: 1,2 roku) zprvu 25 matkám, jejich počet ale stále narůstal. Mění se i důvody umístění - jak je společnost nucena reagovat na případy tzv. domácího násilí, začínají převládat rozvádějící se matky s více dětmi. V červenci 2001 byl Domov integrované pomoci ve Šromově ulici postižen požárem. V té době zde pobývalo 44 matek a zhruba 150 dětí.

vš